

Arrest

nr. 315 230 van 22 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
 Rootenstraat 21/18
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Bestreden beslissing inzake verzoeker

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Koerdische etniciteit, geboren op [...] mei 1988 in de stad Erbil, gelegen in de gelijknamige provincie. U heeft altijd in de stad Erbil verbleven. In 2013 huwde u met R.J.A. waarmee u een dochter genaamd V. kreeg. In 2016 scheidde u van haar. Op 28 februari 2019 huwde u opnieuw met uw huidige vrouw M.B.A.M. (CG [...]; OV [...]), waarmee u twee kinderen heeft.

In 2005 had uw familie problemen omtrent financiële zaken met een andere familie genaamd Ma.. Hierdoor ontvluchtte een broer van u genaamd Mas. het land en verblijft hij tot op heden in Nederland. Uw oudere broer C. werd neergeschoten.

Iemand van de Ma. familie genaamd Y. werd hiervoor gearresteerd en zat twee jaar in de gevangenis. Hij kwam vroegtijdig vrij doordat uw vader onder druk van de KDP een verzoeningsprocedure aanging met deze familie. Hierbij werd er overeengekomen dat de familie Ma. geld diende te betalen aan uw familie en een vrouw beschikbaar moest stellen om te huwen met iemand van uw familie. U werd door uw vader bevolen te huwen met deze vrouw genaamd R.J.A.. Echter uw vader had enkel deze verzoening aangegaan onder druk van de KDP en bleef zinnen op wraak. Bijna meteen na uw huwelijk zei hij u dat u J. diende te ontmoeten en er daarna van moest scheiden om haar familie zo te beledigen. U wilde dit niet en probeerde uitstel te verkrijgen bij de rechtbank nadat uw vader u dwong de echtscheidingsprocedure op te starten, maar niets mocht baten. Uw vrouw was in tussentijd reeds bevallen van uw dochter V.. Na de scheiding wilde haar familie J. wel terug in huis opnemen maar niet uw dochter. Daarom besloot u uw dochter bij u in huis te nemen. Uw vader had hier initieel niets op tegen, maar u probeerde V. niet te veel in zijn zicht te laten lopen. In augustus 2022 riep uw vader u plots bij hem en zei hij dat V. naar haar moeder diende te gaan, anders zou hij haar doden. U contacteerde J. en vroeg of zij V. in huis kon nemen, maar ze antwoordde dat haar familie dit niet wilde. Uit angst dat V. gedood zou worden door uw vader besloot u dat er niets anders op zat dan het land te ontvluchten met uw huidige vrouw en kinderen. Via een vriend regelde u een Frans visum voor u en uw gezinsleden en zo verlieten jullie op 13 september 2022 Irak.

U reisde via Frankrijk door naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 september 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u een attest van uw werkgever in België neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en uw beweerde vrees.

Zo bent u vaag omtrent het conflict tussen uw familie en de familie Ma.. U kan niet eens zeggen wat aan de oorzaak van het conflict lag en u beperkt zich tot louter giswerk door te stellen dat het over geld ging (zie CGVS, p.8). U wijt het aan uw jonge leeftijd dat u hier niet beter van op de hoogte was. Echter dit vormt geen excuus daar dit conflict met deze familie de rode draad vormt in uw asielrelaas en een enorme impact had op uw familie. Volgens uw verklaringen diende uw ene broer immers het land te ontvluchten en werd een andere broer zelfs gedood. Bovendien was u reeds achttien jaar toen het conflict plaatsvond, hetgeen toch meer dan oud genoeg te noemen is om hiervan op de hoogte te kunnen zijn (zie CGVS, p.8). Dat u dan geenszins op de hoogte bent van de oorzaak van dit conflict doet ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook blijkt u tevens weinig op de hoogte van de verzoening die plaatsvond na de moord op uw broer. Zo zegt u dat de 'grote mannen van de stam' op bezoek kwamen en een vertegenwoordiger van de KDP. Echter gevraagd naar wie ze waren, kan u niets zeggen (zie CGVS, p.9). Ook verklaart u dat de familie Ma. een geldbedrag betaalde aan uw familie, echter u heeft geen enkel idee over de som die er betaald werd en komt niet verder dan te zeggen dat er 'heel veel geld' betaald werd (zie CGVS, p.9). Dat u dusdanig weinig op de hoogte bent omtrent de verzoeningsprocedure die plaatsvond, is wederom een element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U legt voorts geen enkel document neer aangaande uw zagezegde huwelijk en echtscheiding met R.J.A.. Gevraagd hiernaar zegt u vaagweg dat er misschien nog documenten zijn van de echtscheiding in Erbil, maar dat u geen idee had dat u deze nodig had voor uw asielpprocedure (zie CGVS, p.7). In een bureaucratische samenleving zoals deze van Irak kan er van u verwacht worden dat u uw huwelijk en echtscheiding zou kunnen staven met documenten. Dat u verzaakt dit te doen en hier nog een halfslachtige uitleg bij geeft, als zou u geen besef hebben gehad van de waarde hiervan, is geheel niet overtuigend (zie CGVS, p.7). U toont dan ook geenszins uw huwelijk en echtscheiding van deze vrouw aan .

Tevens is het vreemd dat de hele zaak bemiddeld werd in 2006 en toen besloten werd dat u een vrouw van de familie Ma. diende te huwen, maar dat u pas in 2013 effectief huwde met haar (zie CGVS, p.10). Temeer daar u verklaart dat de reden van uitstel het feit was dat u te jong werd geacht om te huwen (zie CGVS, p.10). Aangezien u geboren bent in 1988 was u op het moment van de bemiddeling achttien jaar, hetgeen reeds een volwassen leeftijd is en u dus bezwaarlijk te jong maakte om te huwen op dat moment. Uw uitleg is dan ook geenszins geloofwaardig te noemen. Het is dan ook zeer vreemd dat overeengekomen werd dat u diende te huwen, maar dat het huwelijk pas zeven jaar later plaatsvond. Bovendien is het gezien de lange tijd tussen de verzoening en het huwelijk des te vreemder dat uw vader in tussentijd op geen enkel moment de verzoeningsovereenkomst verbrak, terwijl hij volgens uw verklaringen al vanaf het begin zich eigenlijk niet wilde verzoenen met deze familie maar zich onder druk gezet voelde door leden van de KDP (zie CGVS, p.9 en 10). Dat uw vader dan zolang wachtte tot het huwelijk in orde was, om u dan plots te vragen te scheiden is dan ook zeer opmerkelijk te noemen. U zegt dat uw vader altijd onder druk werd gezet door leden van de KDP om de overeenkomst te eerbiedigen en dit daarom niet eerder deed (zie CGVS, p.10). U kan echter amper één naam geven van deze zagezegde leden die uw vader onder druk zetten, hetgeen vaag te noemen is (zie CGVS, p.10). Bovendien biedt u geen enkele verklaring over het feit dat uw vader nooit eerder de overeenkomst verbrak omwille van de druk door de partij en dit daarna dan toch plots wel deed. Ten slotte zijn uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) strijdig met hetgeen u later verklaart. Zo verklaarde u bij de DVZ reeds in 2005 te zijn gehuwd met R.J.A., terwijl u bij het CGVS verklaart pas in 2013 te zijn gehuwd (zie vragenlijst DVZ en CGVS, p.5). Gegeven bovenstaande en bijkomend feit dat uw verklaringen niet overeenkomen met deze bij DVZ, kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw zogenaamde huwelijk en scheiding.

Temeer daar de gehele echtscheidingsprocedure die u daarna in gang zou hebben gezet onder druk van uw vader weinig geloofwaardig is. Zo beweert u pogingen tot uitstel te hebben ondernomen omdat u eigenlijk niet wilde scheiden en zou het gehele echtscheidingsproces voor de rechtbank hierdoor drie jaren in beslag hebben genomen (zie CGVS, p.6 en 7). Gevraagd naar waarom dit zolang kon blijven duren, zegt u dat u en uw vrouw zich allebei akkoord verklaarden met de scheiding, maar de rechter het vonnis toch telkens uitstelde omdat de advocaat dit vroeg (zie CGVS, p.6). U kan echter niet zeggen welke concrete redenen de advocaat hiervoor aanbracht of waarom de rechter zolang wachtte met uitspraak te doen terwijl jullie zich beiden akkoord verklaarden met de scheiding (zie CGVS, p.6). Dat deze rechtszaak dan dusdanig lang werd uitgesteld, kan moeilijk geloofd worden. Verderop tijdens het persoonlijk onderhoud werd u nog eens in concreto gevraagd naar de pogingen die u ondernam om uitstel te bekomen en komt u niet verder dan te zeggen dat u hierover één keer met uw oom sprak en hij u adviseerde het te laten (zie CGVS, p.10 en 11). Dit is allemaal zeer vaag en weinig geloofwaardig te noemen. Mocht u het echtscheidingsproces daadwerkelijk hebben willen vertragen of afblazen is het vreemd dat u hierover geen enkele keer in gesprek ging met uw vader of uw echtscheidingsprocedure bij de rechtbank gewoonweg annuleerde, het was immers uw eigen huwelijk. Dat u één keer uw oom hierover aansprak en voor de rest geen enkele poging ondernam ten aanzien van uw vader is weinig overtuigend te noemen en valt moeilijk te rijmen met het feit dat u vastbesloten was deze echtscheidingsprocedure uit te stellen of zelfs af te blazen. Bovendien is de reactie van de familie Ma. op deze echtscheiding zeer opmerkelijk te noemen. Dat uw vader deze overeenkomst zo abrupt verbrak terwijl zij reeds een grote geldsom hadden betaald en J. in oneer werd gebracht door de scheiding en haar familie daar op reageerde door haar terug op te vangen en dat ze geen acties tegenover uw familie ondernamen, is opmerkelijk te noemen (zie CGVS, p.10). Deze familie was volgens uw verklaringen immers in een ernstig conflict betrokken met uw familie waarbij uw broer C. het leven liet. Dat uw vader hen dan zo beledigde en de overeenkomst verbrak zonder enige reactie van hunnentwege, is weinig aannemelijk te noemen.

Voorts is het geenszins geloofwaardig te noemen dat uw dochter gedurende een periode van zeven jaar bij u en uw familie inwoonde en uw vader dan plots ogenschijnlijk vanuit het niets zou zeggen dat uw dochter naar haar moeder diende te gaan of dat hij haar anders zou doden (zie CGVS, p.11). U zegt dan wel dat uw vader haar altijd discrimineerde, maar het feit blijft dat hij nooit eerder iets zei over dat hij haar wegwilde of haar zou willen doden (zie CGVS, p.11). Dat uw vader plots zo'n ommakeer maakte in zijn gedachten na haar zo'n lange periode te hebben toegestaan in uw familie, is weinig overtuigend te noemen. Hij had immers reeds jarenlang de kans om zich te ontdoen van uw dochter als hij dit zou hebben gewild. Dat hij plots na al die jaren besloot dat uw dochter diende te sterven zonder dat u hiervoor een verklaring kan bieden, is weinig geloofwaardig. Ook zijn uw pogingen om uw vader op andere gedachten te brengen zeer beperkt te noemen

en daardoor weinig geloofwaardig. Zo zou u enkel uw jongste broer hebben gesproken die u zei dat er niets aan te doen viel (zie CGVS, p.11). Voor de rest zou u geen andere familieleden hebben aangesproken of andere opties overwogen hebben om uw vader op andere gedachten te brengen, hetgeen wederom niet overtuigt.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u weinig afdoende antwoord biedt op de vraag waarom u zich nergens anders zou kunnen vestigen om te ontsnappen aan uw vader, daar u zich enkel beperkt tot de vage uitleg dat het nergens veilig zou zijn zonder dat u dit verder staft (zie CGVS, p.12). Dit doet dan ook de vraag rijzen waarom u zich nergens anders zou kunnen vestigen en doet verder afbreuk aan de door u voorgehouden vrees.

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend, daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

Het door u neergelegde arbeidscontract kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Immers hoewel dit contract een teken is van uw integratie en bewonderenswaardig te noemen valt, is het van geen invloed op bovenstaande beslissing. Hiermee toont u immers geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Irak aan.

In verband met de e-mail die het CGVS op 3 maart 2024 van uw advocaat ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat het hier enkel over verduidelijkingen van de verklaringen gaat die geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele

nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaardde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict

tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten.

Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**,

beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Bestreden beslissing inzake verzoekster

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslima te zijn van Koerdische etniciteit, geboren op [...] januari 1993 in de stad Erbil, gelegen in de gelijknamige provincie. U heeft altijd in de stad Erbil verbleven. Op 28 februari 2019 huwde u met uw man R.S.J.R. (CG [...]; OV [...]). U heeft samen met hem twee kinderen en hijzelf had al een dochter uit een vorig huwelijk.

In 2005 had uw schoonfamilie problemen met een andere familie genaamd Ma.. Uw schoonbroer C. kwam hierbij om het leven. Na verzoening werd er overeengekomen dat de familie Ma. geld diende te betalen aan uw schoonfamilie en uw man diende te huwen met iemand van deze familie genaamd J. A.. Echter uw man scheidde niet lang erna van haar. Hun dochter viel na de scheiding onder de zorg van uw man. In augustus

2022 dreigde uw schoonvader het kind te doden waarop jullie besloten het land te verlaten. Uw man regelde een Frans visum voor u en uw familie en zo verlieten jullie Irak op 13 of 14 september 2022.

U reisde via Frankrijk door naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 22 september 2022.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde asielmotieven baseert als diegene aangehaald door uw man, R.S.J.R. (CG [...]; OV [...]). Aangezien inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen werd, kan ook uw verzoek niet overtuigen. De beslissing van het CGVS in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt.

[...]

In verband met de e-mail die het CGVS op 3 maart 2024 van uw advocaat ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat het hier enkel over verduidelijkingen van de verklaringen gaat die geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is

binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaandde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone.

In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het

gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfstal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran.

De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun

tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofdte dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren in het verzoekschrift onder “middelen” het volgende aan:

“Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Aangaande de vrees voor vervolging ontwikkelen verzoekers hun middelen als volgt:

“Verzoekers lopen wel degelijk gevaar in Irak.

Verzoekers verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op het feit dat zij in Irak opnieuw het slachtoffer zullen worden van doodsb bedreigingen en dat de autoriteiten niet bij machte zullen zijn om hen hiertegen een afdoende bescherming te geven.

Verzoekers hebben Irak ontvlucht omdat een normaal en menswaardig leven voor hen aldaar onmogelijk was.

In Irak vreest verzoeker dat hij en zijn dochtertje V. het slachtoffer van eerwraak zullen worden vanwege verzoekers vader in de nasleep van een onopgeloste en geëscaleerde vete met de familie Ma..

Het feit dat verzoeker met zijn gezin Irak had ontvlucht, en daarbij de bevelen van zijn vader (om zijn dochter V. af te staan aan de familie Ma.) had miskend maakte de woede van verzoekers vader nog groter.

[...]

Verzoekers vader heeft gezworen om zich te zullen wreken.

Voor verzoekers was het duidelijk dat deze toestand van voortdurend leven in angst in Irak voor hen onhoudbaar was en dat er geen andere uitweg voor hen was dan het land te verlaten.

Eén en ander is gebleken uit verzoekers verklaringen op het CGVS.

Verzoekers zijn het niet eens met de gronden waarop het CGVS zich heeft gebaseerd om aan hen de vluchtelingenstatus te weigeren.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoekers wel degelijk hebben gekend, fout ingeschat.

Verzoekers willen benadrukken dat hun verklaringen over de moeilijkheden met de vader van verzoeker, wel degelijk eerlijk waren.

Verzoekers verkeerden alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Irak de enige optie was voor hun eigen veiligheid.

Verzoeker maakt deel uit een bekende en welgestelde familie.

In 2005 was verzoekers familie verwikkeld geraakt in een financieel dispuut met de familie Ma..

Het dispuut ontspoorde en verzoekers oudere broer C. werd doodgeschoten door Y., lid van de Ma. familie.

Y. was gearresteerd en opgesloten in de gevangenis.

Onder druk van de KDP was verzoekers vader akkoord gegaan om een verzoening na te streven met de familie Ma..

De verzoeningspogingen van de stamouderen leidden tot een vroegtijdige invrijheidsstelling van Y..

[...]

Er werd overeengekomen dat de familie Ma. een financiële compensatie moest geven aan verzoekers familie.

[...]

Daarbovenop moest de familie Ma. een vrouw ter beschikking stellen van verzoekers familie met het oog op een huwelijk, zonder dat verzoekers familie hiervoor een bruidschat hoefde te betalen aan de Ma. familie.

[...]

Verzoeker was door zijn vader bevolen om met deze vrouw . de genaamde R.J.A., te huwen.

De verzoening, die onder druk van de KDP en de stamouderen tot stand was gekomen, leidde tot interne spanningen binnen verzoekers familie.

Een deel van de familie bleef zich verzetten tegen een verzoening en ciste bloedwraak.

Deze interne familiale spanningen leidden ertoe dat M., een broer van verzoeker, Irak ontvluchtte en zich in Nederland vestigde.

[...]

Verzoekers vader bekloeg zich intussen de verzoening, en, mede onder invloed van radicale stemmen binnen de familie, bleef hij verder op wraak zinnen.

Zo legde hij verzoeker op om J. te ontmaagden om vervolgens uit de echt te scheiden.

Een ontmaagding van J. en een snelle echtscheiding zou een schande betekenen voor de familie Ma. ; zo meende verzoekers vader.

[...]

Verzoeker ontwikkelde intussentijd gevoelens voor J. en besepte dat J. een speelbal was geworden van de vete tussen de twee families.

Verzoekers vader had verzoeker opgedragen om de echtscheiding aan te vragen.

Zonder medeweten van zijn vader, trachtte verzoeker de rechtszaak op de lange baan te schuiven, in de hoop dat zijn vader in de tussentijd wel zou bijdraaien.

[...]

Ondanks het lange aanslepen van de rechtszaak, slaagde verzoeker er niet in om zijn vader op andere gedachten te brengen.

De echtscheiding tussen J. en verzoeker werd uiteindelijk uitgesproken.

In tussentijd was J. bevallen van verzoekers dochtertje V..

Na de echtscheiding was J.s familie bereid om J. opnieuw in hun huis op te nemen, echter niet V..

Daarop nam verzoeker de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van V. op zich.

Het was verzoekers zus die de dagelijkse zorgen van V. waarnam.

Om confrontaties en spanningen met zijn vader te vermijden, probeerde verzoeker V. zoveel als mogelijk buiten het zicht van zijn vader te houden.

In augustus 2022 word verzoeker door zijn vader gesommeerd.

Verzoeker kreeg te horen dat V. 'vuil bloed' had en eiste van verzoeker dat hij haar naar haar moeder moest sturen, zoniet zou verzoekers vader V. eigenhandig vermoorden.

[...]

Van J. vernam verzoeker dat ook haar familie niet bereid was om V. in hun huis op te nemen.

[...]

V.'s leven was vanaf dan in direct gevaar.

[...]

Uit vrees dat verzoekers vader zijn dreigementen zou waarmaken, was er voor verzoeker geen andere uitweg dan het land te ontvluchten.

Deze door het CGVS geciteerde weigeringsmotieven kunnen niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in verzoekers verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van huidig verzoek.

Het CGVS duidt het verzoeker ten kwade dat zijn verklaringen lacunair en vaag zouden zijn.

Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseert verzoeker zich terdege dat hij voorafgaandelijk aan zijn persoonlijk onderhoud zijn directe vluchtmotieven, en met name de chronologie en opeenvolging van gebeurtenissen (eerwraak ; druk van de KDP en bemiddeling van de stamouderen om een verzoening met de familie Ma. te bereiken) voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een coherenter en nog accurater relaas te geven.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn vader een rijk en machtig figuur is in Erbil.

Hij beschikt over een groot netwerk binnen de politieke partijen en bij de stamouderen.

Verzoekers vader beschikt over een aanzienlijk financieel vermogen om zijn familieleden te voorzien van een luxueus huis en een dure auto.

Tegelijk echter gedraagt verzoekers vader zich binnen de familie als een potentaat die geen tegenspraak duidt.

Zijn woord is wet.

Toen hooggeplaatste personen binnen de KDP verzoekers vader. na de moord op diens zoon C., kwamen aanspreken en hem wezen op het belang om een verzoening te bewerkstelligen met de familie Ma. ; was verzoekers vader gezwicht onder hun druk.

De stamouderen bemiddelden een oplossing (familie Ma. die een geldsom moest betalen en een dochter moest afstaan aan de familie van verzoeker) waarmee verzoekers vader al snel spijt had dat hij zich daarmee akkoord had verklaard.

Na enige tijd bedacht verzoekers vader de list van een echtscheiding tussen verzoeker en J..

Na een echtscheiding zou de familie Ma. dan genoodzaakt zijn om hun - inmiddels ontmaagde- dochter J. terug te nemen.

Verzoekers vader speculeerde dat dit de schande voor de familie Ma. Alleen maar zou verergeren.

Ondanks het tijdsverloop. en ondanks het feit dat een Iraakse rechtbank de echtscheiding tussen verzoeker en J. had uitgesproken, kreeg verzoekers vader de moord op zijn zoon C. niet verteerd en bleef hij zinnen op wraak.

In de zomer van 2022 had hij verzoeker bij zich geroepen en hem duidelijk gemaakt dat hij V. eigenhandig zou doden indien het kind verder zou blijven leven onder de hoede van verzoeker.

Verzoekers pogingen om V. af te staan aan J., werden radicaal geweigerd door J.s familie, die op haar beurt ermee dreigde V. te zullen doden.

Toen de verzoeningscommissie een akkoord tussen verzoekers vader en de familie Ma. had uitgewerkt, was verzoeker 18 jaar.

In die periode studeerde hij.

De vrijheid om te kiezen of hij met J. wilde trouwen, had hij niet.

Dit was een beslissing die boven zijn hoofd was genomen, en waarbij machtige personen binnen de KDP en stamouderen betrokken waren geweest.

Verzoeker was nooit aanwezig geweest bij de verzoenings-onderhandelingen , noch werd ooit zijn mening gevraagd ; laat staan dat verzoeker het zou aandurven om zijn dominante vader tegen te spreken over de gang van zaken.

Na beëindiging van verzoekers schoolstudies, kon het huwelijk tussen hem en J. effectief plaatsvinden.

Indien er bepaalde hiaten zijn in verzoekers relaas, dan wijt verzoeker dit enerzijds aan zijn eigen nonchalance, om reden dat hij er ten onrechte van uitging dat de PO zijn moeilijkheden wel zou begrijpen.

Anderzijds echter ook is er het gegeven dat PO heeft nagelaten om door te vragen.

Verzoeker is van mening dat het CGVS de leemtes in het gehoorverslag ten onrechte voor rekening laat van verzoeker.

Indien de PO vond dat de antwoorden van verzoeker niet volstonden of dat er nog te veel onduidelijkheden waren, dan had niets de PO belet om aan verzoeker extra vragen (verduidelijkingen en achtergrondinformatie) te stellen, hetgeen in casu ten onrechte niet, minstens te weinig, is gebeurd.

In plaats van post factum diverse openstaande vragen op te werpen om deze als weigeringsmotieven te hanteren en daarmee verzoeker ten kwade te duiden dat hij op diverse onderdelen in zijn asielrelaas vaag zou zijn geweest, had niets het CGVS belet om verzoeker te herconvoceren en hem om verduidelijkingen te vragen.

Verzoeker vraagt Uw Raad om het dossier minstens terug te sturen naar het CGVS voor een bijkomend onderzoek, zodat hij meer achtergronduitleg kan verschaffen over het aanslepend conflict tussen zijn familie en de familie Ma. ; alsmede over de actualiteit van zijn vervolgingsvrees ingevolge eerwraak.

Verzoeker verwacht in de nabije toekomst bijkomende stukken te zullen ontvangen vanuit Irak (o.a. aangaande zijn huwelijk en echtscheiding met J.).

Van zodra verzoeker in het bezit zal zijn van deze bijkomende stukken, zal hij deze direct toevoegen aan zijn dossier.

Bij een terugkeer naar Irak zullen verzoekers hoedanook in permanente onzekerheid leven.

Gezien de (financiële en politieke) macht van verzoekers vader en zijn banden met de autoriteiten, is het zich elders vestigen in het land, geen realistische oplossing.

Verzoekers gaven voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat hun preciaire leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan hun leven in gevaar is.

De door verzoekers verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig, voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

De door het CGVS ingeroepen weigeringsmotieven zijn niet fundamenteel en voldoende om het verzoek van verzoekers af te wijzen.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoekers moeten volstaan om hen minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

In ieder geval heeft het CGVS ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekers ondervinden in Irak.

Uit verzoekers onderhoud dd. 12 februari 2024 is voldoende gebleken dat zij hun asielrelaas afdoende hebben toegelicht en voldoende elementen hebben aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoekspllicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoekers blijven ervan overtuigd dat zij bij een terugkeer naar Irak het voorwerp zullen uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoekers."

Aangaande de subsidiaire bescherming, argumenteren verzoekers als volgt:

"[...]

Bij een eventuele terugkeer naar hun land vrezen verzoekers hoedanook het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 12 februari 2024 hebben verzoekers op voldoende wijze kunnen aantonen dat hun leven wel degelijk in gevaar is in Irak.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekers ondervinden in Irak.

Verzoekers kunnen om evidente redenen niet meer terugkeren naar Irak alwaar zij geen veilig leven zullen kunnen leiden."

2.2. Bij aanvullende nota van 26 augustus 2024 verwijst verweerder middels URL naar de volgende stukken:

"UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024

EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022

COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)

COI Focus Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 28 september 2023

2.3. Bij aanvullende nota van 28 augustus 2024 voegt verzoeker tientallen stukken met beëdigde vertaling naar het Nederlands: afschrift identiteitskaart V., afschrift identiteitskaart J.A.R., afschrift identiteitskaart verzoeker, afschrift huwelijksakte van verzoeker met J.A.R., afschrift van de volmacht (dd. 21/06/2015) van verzoeker aan zijn Iraakse advocaat om de echtscheidingsprocedure te voeren, afschrift van de volmacht (dd. 21/06/2015) van verzoeker aan Iraakse advocaat om de echtscheidingsprocedure verder te zetten, afschrift van het Iraakse vonnis houdende echtscheiding (tussen verzoeker en J.A.R.), afschrift indiening van een klacht door verzoeker bij de Iraakse politie dd. 28/11/2024, afschrift identiteitskaart verzoekster, afschrift van de huwelijksakte van verzoekers, afschrift van een schriftelijke toestemming van J.A.R. dd. 28/08/2022 aan verzoeker om te mogen reizen naar Frankrijk, afschrift van een gerechtelijke beslissing dd. 04/10/2022 houdende voogdijschap van verzoeker over het kind V., afschrift van de overlijdensakte van C. dd. 21/10/2005, toelating van de nieuwe schoolinstelling om V. te mogen inschrijven in de nieuwe school, afschrift van een schrijven dd. 20/07/2022 van de ex-werkgever van verzoeker aan de schoolinstelling van V., afschrift van een schoolrapport van V.'s vorige schoolinstelling (schooljaar 2021-2022), afschrift van de overlijdensakte dd. 01/11/2023 van verzoeksters vader, afschrift van het inschrijvingsbewijs van verzoekers voertuig (Nissan Roadji) dd. 18/07/2019, afschrift van een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van een onroerend eigendom (perceelnr. 2368) van verzoeker dd. 27/02/2009 en afschrift van een uittreksel uit het Iraakse kadaster met vermelding van een onroerend eigendom (perceelnr. 64/4468) van verzoeker dd. 01/05/2014.

Bij deze nota voegt hij tevens de volgende stukken: tickets van verzoekers reis naar Europa, certificaat van verzoekers vroegere tewerkstelling, bewijs stopzetting van verzoekers tewerkstelling (na zijn vertrek uit het land), verzendingsbewijs en briefomslag waarin de Iraakse documenten naar België zijn opgestuurd, verslag psycholoog op naam van verzoekster, getuigschriften van gevolgde beroepsopleidingen / behaalde certificaten / aanbevelingsbrief op naam van verzoeker en schriftelijke verklaring / gedetailleerd relaas vanwege verzoeker. Hij legt tevens foto's neer van C., van verzoekers vader samen met diens neef A., van A. (neef van verzoekers vader) samen met hooggeplaatste Koerdische politiekers, van K.A.D. (een andere neef van verzoekers vader) samen met hooggeplaatste Koerdische politiekers, van A.S. (machtig lid van de B. familie en vriend van verzoekers vader), van een hooggeplaatst bemiddelaar (S.S.A.G.) die (na de moord op C.) ook bemiddeld had om een verzoening te bewerkstelligen tussen verzoekers familie en de familie M. en van leden van de machtige M. familie.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Irak uit angst dat verzoekers dochter V. gedood zou worden door zijn vader. V. is de dochter van verzoeker en van zijn eerste vrouw, met wie hij gedwongen werd te huwen in het kader van een conflict tussen zijn familie en de familie Ma..

5. Verweerder hecht in de bestreden beslissing geen geloof aan het asielrelaas van verzoekers gezien (i) er geen enkel document wordt neergelegd aangaande verzoekers eerste huwelijk en echtscheiding; (ii) de verklaringen van verzoeker - over het conflict met de familie M., over de beslissing dat hij moest huwen, over de echtscheidingsprocedure en over de houding van verzoekers vader ten aanzien van verzoekers dochter V. - niet aannemelijk werden geacht; (iii) verzoekers onvoldoende antwoord bieden op de vraag waarom ze zich nergens anders zouden kunnen vestigen.

6. Bij aanvullende nota van 28 augustus 2024 voegt verzoeker stukken die betrekking hebben op, onder andere, het overlijden van verzoekers broer C., verzoekers eerste huwelijk en echtscheiding, (het voogdijerschap van) verzoekers dochter V. en een klacht bij de Iraakse politie op 28 november 2024. Dit zijn elementen die de kern van het asielrelaas van verzoekers én van de motivering van de bestreden beslissingen raken.

7. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier, mede gelet op de bij aanvullende nota van 28 augustus 2024 talrijke neergelegde stukken, kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekers niet tot een besluitvorming komen inzake hun vrees voor vervolging.

8. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 april 2024 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS